

[PRZYWYKŁOŚĆ *sb f*

o jasne.

sg *G* przywykłości. ◇ *A* przywykłość. ◇ *I* przywykłością. ◇ *pl* *A* przywykłości.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Nawyk, przyzwyczajenie:* á nie baczy ten że iáko złodzyeiowi przywykłość Máifter Máciek [*tj. kat*]/ ták grzeźnikowi odeymie [...] fędzya íspráwiedliwy/ złość iego *GilPos* 175v (*Linde*), 129v.

przywykłość czemu: bo chociafz wiele ludzi vznawfzy przyięli Ewányelią/ [...] ále przedię zá oną przywykłością zabobońkiemu nabożeńftwu/ [...] dáią fie vnośić przekłętym żądzom ciáá. *GilPos* 49v.

I sg w funkcji przysłówka: »przywykłością« = *zwykle:* Otoż ty [= *te (wyżej wymienione)*] y tákowych wiele ciemności máiąc/ á ná nich przywykłością ípiąc/ nigdy nie dbáią o Kryfthufá Páná *GilPos* 242v.

Wyrażenie przyimkowe: »od przywykłości«: ále theż [*apostołowie*] bacząc ludzi od przywykłości by nagorźzey być połomne á zátwárdziále/ przytaczáią im á wyftáwuią obrázy dzieiow przodkow náłzych *GilPos* 150v.

2. *Przyzwyczajenie się, nabycie przyzwyczajenia:* roku wtorego niech ná noc przy maćiorkach [*oślęta*] bywáią ogłowiámi álbo czym infzym znienaglá przywiązány dla przywykłości. *Cresc* 1571 546.

Cf [**NIEPRZYWYKŁOŚĆ**], **PRZYWYKANIE**

LWil